

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาหาความสัมพันธ์ (descriptive correlational research study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการคิดเฟซบุ๊ก ภาวะซึมเศร้า และความสัมพันธ์ระหว่างการคิดเฟซบุ๊กและภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่น โดยกลุ่มตัวอย่างคือ วัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ ระดับปริญญาตรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2559 อายุ 18-25 ปี ระหว่างเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2560-เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2560 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ และผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามการคิดเฟซบุ๊กเบอเกน ฉบับภาษาไทย (Thai-BFAS) ที่แปลเป็นภาษาไทยโดยพนาสถิตย์, มั่นวงศ์, หาญประเทศ, คุ่มศรี, และยิ่งยง (2015) และ 3) แบบประเมินภาวะสุขภาพ ฉบับภาษาไทย (PHQ-9) ที่แปลเป็นภาษาไทยโดยหล่อตระกูล, สัมฤทธิ์, และสายพานิชย์ (2008) หาความเชื่อมั่นโดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค แบบสอบถามการคิดเฟซบุ๊ก ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84 แบบประเมินภาวะสุขภาพ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา วิเคราะห์คะแนนการคิดเฟซบุ๊กและคะแนนภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่น โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน

ผลการวิจัย

1. วัยรุ่นร้อยละ 34.93 มีการคิดเฟซบุ๊ก โดยคิดเฟซบุ๊กรุนแรง ร้อยละ 51.21 และคิดเฟซบุ๊กไม่รุนแรง ร้อยละ 48.75
2. วัยรุ่นร้อยละ 72.71 มีภาวะซึมเศร้า โดยมีภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อย ร้อยละ 59.46 ระดับปานกลาง ร้อยละ 28.83 ระดับค่อนข้างรุนแรง ร้อยละ 9.31 และมีภาวะซึมเศร้าระดับรุนแรง ร้อยละ 2.40

3. การคิดเฟซบุ๊กมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .501, p < .01$)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

ด้านการปฏิบัติการพยาบาล

พยาบาลจิตเวชและผู้ที่เกี่ยวข้องควรประเมินการคิดเฟซบุ๊ก และภาวะซึมเศร้าของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อให้การช่วยเหลือดูแล พร้อมทั้งส่งต่อวัยรุ่นที่มีการคิดเฟซบุ๊กรุนแรง และวัยรุ่นที่มีภาวะซึมเศร้าเพื่อให้ได้รับการดูแลที่เหมาะสม ก่อนที่จะนำไปสู่ภาวะซึมเศร้าที่รุนแรงต่อไป

ด้านการศึกษาพยาบาล

ควรมีการนำข้อมูลการคิดเฟซบุ๊ก และภาวะซึมเศร้าของวัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ สอดแทรกในเนื้อหาเพื่อการสอนเพื่อให้พยาบาลทั่วไปและพยาบาลจิตเวชได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาพฤติกรรมของวัยรุ่นด้านการคิดเฟซบุ๊กที่สัมพันธ์กับปัญหาด้านอารมณ์หรือภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษากการคิดเฟซบุ๊กและภาวะซึมเศร้าในกลุ่มวัยรุ่นนักศึกษาสาขาชีวศึกษาหรือนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาภาคเอกชน เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ได้ในภาพกว้างมากยิ่งขึ้น
2. ควรทำการศึกษาปัจจัยทำนายการคิดเฟซบุ๊กในกลุ่มวัยรุ่นนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐต่อไป
3. ควรตระหนักถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล เช่น การสอบ หรือช่วงที่ไม่มี การเรียนการสอน ซึ่งอาจมีผลต่อการใช้งานเฟซบุ๊กหรือภาวะซึมเศร้าได้